

Současný gramofon

Gramofon je přístroj na přehrávání [gramofonových desek](#). Obsahuje pohonný mechanismus s talířem pro otáčení desky (v nejlepších HIFI systémech je talíř velmi těžký a obvykle poháněný řemínkem, aby nebyl ovlivňován vibracemi motoru) a syntetický safírový nebo diamantový snímací hrot spojený s mechanicko-elektrickým měničem umístěným v [přenosce](#) gramofonu.

Motorek pohání talíř, na němž leží deska. Hrot přenosky se pohybuje v drážce desky a vychyluje se do stran podle tvaru drážky, který odpovídá [hlasitosti](#) a [frekvenci](#) zaznamenaného [zvuku](#). [Chvění](#) hrotu se přeměňuje ve snímači na nízkofrekvenční časově proměnný proud, který se po zesílení [zesilovačem](#) přeměňuje v [reproduktoru](#) na slyšitelné zvuky.

Gramofon byl dlouho dobu nejkvalitnějším zdrojem zvukového signálu pro hromadně šířené nahrávky. Proto byla [mechanickému záznamu zvuku](#), který gramofon využíval, věnována velká pozornost i u výrobců jednotlivých zařízení a postupem doby byla kvalita záznamu i zpětná přeměna na zvuk velmi dobrá.

Kvalita reprodukce gramofonové desky je ovlivněna hlavně kvalitou gramofonové přenosky.

Gramofon patří mezi nejbrutálnější snímače zvuku - jehla se skutečně pohybuje drážkou a je s ní v přímém kontaktu. Proto se gramofonové desky častým hraním „ohrají“; drážka se postupně zničí a „čtení“ z desky není už tak kvalitní.

Lépe jsou na tom magnetofony, u kterých se při čtení sice hlava pásku nedotýká, ale pásek se opotřebovává [pohybem](#) přes vodící a přítlačné kolíky systému.

Čtení záznamu z CDčka je bezkontaktní.

© **Encyklopedie Fyziky** (<http://fyzika.jreichl.com>); **Jaroslav Reichl, Martin Všeticka**

Licence <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/> zakazuje úpravy a komerční distribuci.